

7 И говореше съ голѣмъ гласъ: оубокойте се ꙗкоже и воздайте мѣ слава, зашто доиде часо на-сѣдѣти мѣ: и поклонѣте се на оногѣва, който е сотворилъ неко то и землята и море то и изворе те водны.

8 И дрѣгъ ангелъ идеше слѣдъ негѣ и говореше: падна падна Вавѣлонъ градъ великій: зашто напои сички те пѣзыцы ꙗкоже гнѣвно то винона-свое то, владѣаніе.

9 И третій ангелъ идеше слѣдъ негѣ и говореше со силенъ гласъ: ако нѣкой се поклони на звѣратъ и на ікѣна та мѣ, и пріиме знаменіе на чело то си, или на дѣсна та си рѣка:

10 И той же да піе ꙗкоже вино то на жѣтѣ гнѣвѣ, вино чисто, наліано въ чаша та на-гнѣватъ мѣ: и жежде мжченъ съ огнь и съ жѣпелъ предъ свати те ангели и предъ агне то.

11 И дымѣ на-мжченіе то имъ же да се вдига во вѣки вѣкѣвъ: и не шѣтъ да и матъ ꙗкоже духованіе ни денѣ, ни ношѣ, който се кланатъ на звѣратъ и на образатъ мѣ, и който пріематъ знаменіе то на негово то име.

12 Тѣка (се показѣва) терпѣніе то на свати те, който сохранѣватъ заповѣди те Бжїи, и вѣра та Исѣсова

13 И чѣхъ гласъ ꙗкоже неко то, който ми говореше: напиши: блажѣни (са) мѣртваи те, който оумираѣтъ въ Господа ꙗкоже тѣка на тамъ. Воистиннѣ, говори Дѣхо, они же си почынатъ ꙗкоже свои те трѣдове: и дѣла та имъ хѣдатъ слѣдъ нѣхъ.

14 И поглѣднѣхъ, и видѣхъ едѣнъ облакъ свѣтелъ, и на облакатъ седеше (нѣкой) подобенъ сѣмѣ челоуѣческому, и имаше на глава та си златенъ вѣнѣцъ, и въ рѣка та мѣ остроу сѣрпѣ.

15 И дрѣгъ ангелъ излѣзе изъ цѣрква та, и выкаше со силенъ гласъ на оногѣва, който седеше на облакатъ: прати сѣрпатъ си, и жни, зашто доиде време то за жѣтѣва, и жѣтѣва та зѣмна е презрѣла.

16 И хварли онъи, който седеше на облакатъ сѣрпатъ си на земля та, и шѣмѣта бѣде земля та.

17 И дрѣгъ ангелъ излѣзе изъ цѣрква та, коако бѣше на неко то, и держеше и той остроу сѣрпѣ.

18 И дрѣгъ ангелъ излѣзе изъ олтаратъ, който имаше власть надъ огньѣмъ: и извыка съ голѣмо кричаніе на оногѣва, който держеше остроу сѣрпѣ, и рече мѣ: прати остроу сѣрпѣ, и шѣри грозѣ